

Și ce ne-am face fără...
ELENA OTILIA

Și ce ne-am face fără...
Fără povești nespuse,
Nespuse, doar trăite
Și neîmpărtășite?

Și ce ne-am face fără...
Acasă
Intâmplătoare?
Și ce ne-am face fără...
Fără întâmplare
Și fără splendoare?
**Metamorfoza
luminii**

Și ce ne-am face fără...
Fără univers,
Fără feerie,
Fără bucurie
Și, mai ales,
Noi ce ne-am face dacă
Nimic din ce trăim
Nu are sens?

EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2019

Cuprins

Și ce ne-am face fără.....	5
Cadența pasului de sfânt	6
Renaștere	7
Greutate	8
Port la gât.....	10
Ninge cu flori de cireș	11
Cât doare.....	12
De Dragobete	13
Cu mine să nu-ți fie teamă	14
Mercantil.....	15
Magia timpului nedefinit	16
Cafeaua	17
Te văd.....	18
Memorii	19
Dragă Moș Crăciun.....	20
Jurământ transcendentă	22
Doi nebuni.....	23
Mi-e gândul la tine	24
Cele mai frumoase povești	25
Fă-ți suferința artă	26
Te-am iubit mult	27
Mă-ntreabă lumea cum de te-am iubit	28
Aici.....	30
Să crezi în fluturi	32
Îți voi scrie	34
Poem de iubire nesfârșit.....	35
Flori din suflet	37
Așa cum erai tu	38

Nestemat.....	39
Re: Aș vrea untru oameni și cărți.....	40
De ziua ta	41
Contratimp.....	42
Am murit odată cu tine.....	44
Sunt ceea ce... ..	45
Responsabilitate dincolo de viață și de moarte	46
Metamorfoza luminii	47
Mi-e dor	48
Ce-a mai rămas?	49
Scrisoare inimii mele.....	50
Am obosit de-alergătură.....	52
Îngerul blond.....	53
Dragoste la prima îmbrățișare	54
Mici povești pentru oameni mari	56
Îngerii noștri.....	59
Povestea unei cutii goale	60
Povestea lui Moș Crăciun.....	64
Geneză	66
Poveste fără sfârșit	68
Colivia.....	70
Poveste de Crăciun	71
Poveste de iubire	73

Ediția VEREA

Sr. Constantin Daniel, nr. 14
 010831, sector 1, București
 telefon 021 332 81 31
 e-mail: office@edituravremea.ro
<http://www.edituravremea.ro>
www.facebook.com/edituravremea

Tip digital realizat la Tipografia QTT
 Isp. Sorana Steina col. Maria si Silviu din 100437
 Tel. 0730.086.678 0732.430.807
 Fax: 0732.446.015
 E-mail: editura@pimcopy.ro editura@pimcopy.com
www.pimcopy.ro

Coperta: Elena Otilia
Redactor: Otilia Simonis
Tehnoredactor: Dan Amza

Copyright © Elena Otilia, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ELENA OTILIA

Metamorfoza luminii / Elena Otilia. - București : Vreamea,
2019

ISBN 978-973-645-925-2

821.135.1

Și ce ne-am face fără...

Și ce ne-am face fără...
Fără povești nespuse,
Nespuse, doar trăite
Și neîmpărtășite?

Și ce ne-am face fără
Acele întâlniri...
Întâmplătoare?
Și ce ne-am face fără...
Fără întâmplare
Și fără splendoare?

Și ce ne-am face fără,
Fără univers,
Fără feerie,
Fără bucurie
Și, mai ales,
Noi ce ne-am face dacă
Nimic din ce trăim
N-ar mai avea
Vreun sens?

14 APRILIE 2019

Și pasul meu bate cadența,
Cadența timpului pierdut.
Și ochiul meu taie speranța
Din zare înspre azimut.

Și vocea mea-și recită muza
Născută acum dintr-o visare,
Scornește sunete hilare
De răzvrătiri și de membrane.

Și inima bate întruna
Ca într-un perpetuum cânt.
E între cer și mare luna,
Firava plângere de sfânt.

Și toate sunt un eu sălbatic
Trăind pe sol ori în eter:
Sunt eu, străfulgerul prismatic
Al gândului lui Dumnezeu.

12 APRILIE 2019

Renaștere

floare de lotus în baltă răsare
fără speranță, fără pic de soare,
crește semeață ca o statuie,
floare de lotus, profundă și vie.

zeul în care tu naști năzuință
își face templu întru credință,
pășește sobru în mlaștini în care
orice durere geme și moare.

floare de lotus, plâpândă scânteie,
icoana renașterii mele...

8 APRILIE 2019

Am umerii grei:
Mi-au crescut munți pe ei.
Sunt lăsați, mititei și prea moi,
Universul întreg plânge
Pe umerii mei goi.

Am tălpile crăpate:
Deșerturi întregi le-au cărat în spate.
Sângerează adesea, stau, aleargă, cântă,
Cu marea nesecată
S-au luat ele la trântă.

Am ochii oboșiți, deschiși, dar întristați:
Alge-au crescut în ei, de plâns sunt prea uscați,
Milioane de ființe marine
Trecut-au pe la ei,
Imagini lacustre
În ei au săpat umbre fine.

Am palmele brăzdate
De prea multă muncă,
Degetele noduroase mă dor și se încurcă.
Din încercarea lor de-a ține pana
Cu care-și scriu povestea
Reiese neputința de-a mi se închide rana...

Am trupul istovit:
Cerul întreg peste el s-a strivit
Și umerii mi-s grei,
Și ochii înceteoșați,
Și umerii lăsați,
Și palmele murdare
Tot de iubiri fugare.

5 APRILIE 2019

Port la gât

Port la gât cuvântul tău
scrijelit într-un pandant,
lustruit și ticluit
să nu zboare-n spre neant...

port pe gât sărutul tău
ascuns într-o celulă de iubire,
îngropat într-un por
pentru veșnicie.

port în mine amintirea ta
ca pe-o bijuterie
prea scumpă pentru lumea aceasta
nedescifrată încă de muritori.

port la gât cuvântul tău.
atârnă invizibil de un lăntișor,
nu există ființă
ce mi l-ar mai putea smulge...

ești giuvaierul meu
neprețuit.

3 APRILIE 2019

Ninge cu flori de cireș

ninge cu flori de cireș,
poteca-însemnată de clipe cu tine
unduește suav pe sub tălpile goale,
mi-e cald și mi-e bine,
soarele de primăvară
cu drag mi-amintește
de tine, cel tânăr și chipeș.

ninge-n oraș cu flori de cireș,
ninge în mine cu amintiri,
ninge ori plouă, ori nici nu mai știu,
visez la lumini sclipitoare,
când dansam amândoi.

ninge acum și ninge de-a pururi,
îngeri îți cântă muțește în ceruri,
ninge cu flori,
ninge cu păsări în stoluri,
ninge în mine, din seară în zori,
ninge, iubite, atât de frumos
cu flori!

25 MARTIE 2019

Cât doare

Când ai plecat,
nu m-ai lăsat uitând de tine,
m-ai lăsat îndrăgostită,
iubindu-te intens
cu visul nostru împreună,
ce-a fost atât de dens
de amintiri...
m-ai lăsat scursă,
secătuită lângă sicriul lucios,
mângâind,
tânguind,
suspinând
peste florile cu care mi-ai presărat cărările.

timpul se scurge
nu în uitare,
ci în evaporări repetitive
de amintiri comune.

și azi e soare,
zâmbesc zâmbetului tău
din poza mortuară.
e cald, miroase bine
și e soare
și tot ce-a fost al tău
mă înțeapă
și mă doare.

și cât de tare doare!

15 MARTIE 2019

De Dragobete

De Dragobete, îmi șoptea iubirea
Părând uimit de frumusețea mea,
Îmi sărutai trupul
Până la vârful degetelor de la picioare,
Până în căușul palmelor
Și până departe, în spatele lobului urechii.
De Dragobete, păreai atât de îndrăgostit,
Precum ghiociei de soare,
Sorbeai vorbele mele,
Cu zâmbetul larg le sorbeai
Și cu ochii le savurai
Îmbătându-te.

Iar eu îți scriam,
Îți mărturiseam surprinderea
De-a mă iubi așa,
Îți recunoșteam devotamentul meu,
Îți preziceam infinitatea
Ce se va fi interpus între noi.
De Dragobete, am simțit
Prima premoniție a morții tale,
Lăsând iubirea noastră
Să dăinuiască
Mai departe de limita acestei lumi.

25 FEBRUARIE 2019